

27-ий ДЕКЕМВРИЙ.

Сутренъта рано носѣтъ раненъ началника на шабѣ отъ 16 та дивизия, подполковника Куропаткина; той се прострѣлъ да си отпочине и, когато азъ влѣзохъ при него, той твърдѣ спокойно си пиеше чая; при него и доктора; Куропаткинъ гледа бодро, макаръ че раната му е доста сериозна. Куршуна го ударилъ отвѣсно по лопатката и изтѣзълъ въ гърба. Селото Иметли превзето съ бой още вчерѣ около 10 часа вѣчеръта; колонната изминала най опасно то мѣсто около Марковитѣ Стѣлби благополучно, само отъ Лисата височина турцитѣ гърмели съ гранати, нѣ и то безвредно; турцитѣ биле завзели близкитѣ до селото височини, които сѣ и нападнали отъ нашитѣ войски; загубата отъ наша страна, както казва Куропаткинъ, е значителна, не повече отъ 100 човѣка; раненъ и адютантина на Великия Князь, полковникъ Ласковски. «Азъ наистина се чудѣхъ, какъ не убиха Скобелева, прѣзъ всичкото време подѣ най жестокия пушеченъ огънь, на бѣлия конъ отъ горѣ и пакъ нищо!» казваше Куропаткинъ; «свѣтвамъ ви,» обръща се той къмъ мене, «да му проводите двѣ стрѣлковы роты, тѣ въ тоя бой ще му бждѣтъ голѣма подпорка»

Ранения хвалеше нашитѣ опълченци, които го донесле отъ Иметли: «тѣй внимателно и осторожно носѣтъ, щото просто никакви болки нечувствовашъ!» Куропаткина го понесоха на татѣкъ къмъ Топлиша пакъ опълченици; азъ назначихъ за носене двѣ смѣни. Около 10 часа сутренъта приехъ предписание съ слѣдующето съдържание; «27-ий Декемврий, 6 часа сутренъта. Полковнику де Прерадовичу. Предписвамъ на ваше високоблагородие незабавно да вземете отъ генерала Томиловски, командира на 1 та бригада отъ 16 та пѣхотна дѣвизия, 6 полски орждия, които да турнете тозъ часъ на позицията и незабавно да откриете усиленъ огънь по Лисата височина и на вѣдето вий намѣрите за добръ. Ако се азъ рѣшихъ да притеглахъ вашия отрядъ къмъ Иметли, то желателно би било, да вземете съ себе си тѣзи 6 орждия, а за това трѣбва да гледате щото да не е разваленъ пѣтя до Иметли. Въ краенъ случай, ако би се